

kampagner, kunne fru Pernille Blach Hansen jo passende svare fru Elisabeth Arnold, at en af de aktiviteter, man har valgt at bruge skatteydernes penge på, er at lave en lille informationsterning, eller hvad det nu er. Hvis det er sådan nogle ting, man tænker på, og som man virkelig vil trække frem som et godt bidrag til informationen, er det altså misbrug af skatteydernes penge i allerhøjeste grad.

Men det, der er tale om her i dag, er selvfølgelig langt alvorligere. Det handler om, om der skal trækkes en grænse for, hvad man kan bruge embedsmændene til, og når fru Pernille Blach Hansen svarer mig, at hele DJØF's rapport fra 1993 er udtryk for retsstillingen i dag, må jeg da spørge fru Pernille Blach Hansen, om man har overladt det til DJØF at lave lovgivning. Det kan vel ikke være den rapport, der er gældende ret? Den er et bidrag til debatten om, hvordan man skal trække grænsen, den kan vi så forholde os til, og hvis vi er uenige i den, må vi da arbejde på at få ændret den gældende retspraksis. Det må vel være det, der er den rette betegnelse for DJØF-rapporten, og ikke at den er gældende ret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om det rent faktisk ikke er at trække den for langt ud, når man forsøger at gøre folkeafstemninger til noget principielt anderledes end folketingsvalg i denne sammenhæng.

Jeg kan se én afgørende forskel, og det er, at ved folkeafstemninger er et stort flertal i Folketinget interesseret i, at regeringen får mulighed for at bruge sine embedsmænd til et bestemt politisk formål. Når der er folketingsvalg, er Venstre og De Konservative og Socialdemokratiet derimod enige om – fordi de ikke ved, hvem af dem der vinder folketingsvalget – at her skal embedsmændene i hvert fald ikke bruges på den ene parts side. Det er vel forskellen mellem en folkeafstemning og et folketingsvalg.

Men så siger jeg, at det er en principløs begrundelse. Det er en fuldstændig principløs begrundelse, og den strider mod det fairness-princip, man skylder befolkningen, nemlig at når der er folkeafstemning, skal de to sider kunne mødes på lige fod og i åben dyst, uden at embedsapparatet bliver brugt på den ene side.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Frank Dahlgaard spørger til en konkret artikel i Ekstra Bladet. Jeg har også læst den artikel i Ekstra Bladet, jeg tror, det var 12. januar, og jeg må indrømme, at jeg synes, det står utrolig slemt til, hvis man som minister ikke kan bede om nogle faktuelle oplysninger fra et ministerium uden at blive beskyldt for at ville lave partiaktiviteter; hvis man ikke kan bede om nogle faktuelle oplysninger på f.eks. fødevarerområdet, uden at embedsmænd, som af forskellige årsager skriver et eller andet mystisk i en e-mail, bagefter skal anklages for det. Jeg må indrømme, at jeg synes ikke, det er et relevant eksempel at bruge i denne debat.

Hr. Thulesen Dahl spurgte til de to betænkninger. Lad mig formulere mig lidt mere klart og lidt anderledes og måske også lidt mere smart. Den betænkning fra 1998 og den rapport, vi har fra DJØF's arbejdsgruppe, mener jeg er et godt grundlag for at se på forholdet mellem embedsmænd og regering, også som det er i dag, og det er min og Socialdemokratiets klare opfattelse, at regeringen forvalter på baggrund af netop de hensyn, der nævnes i de to rapporter, og det er også efter vores opfattelse en god måde at håndhæve tingene på.

Til hr. Keld Albrechtsen: Det er stadig Socialdemokratiets opfattelse, at en folkeafstemning om et lovforslag, som regeringen har fremsat her i Folketinget, ikke har noget at gøre med partiaktiviteter. Det er ikke det samme som ved et folketingsvalg, hvor der er partiaktiviteter. De to ting synes vi man skal skelne meget klart imellem, og det er også vores opfattelse, at det er det, man generelt har gjort indtil nu ved de folkeafstemninger, der har været i Danmark.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset at en del af diskussionen er kommet til at køre på spørgsmålet om folkeafstemning i forhold til folketingsvalg og har været meget koncentreret om den seneste folkeafstemning, vil jeg godt spørge fru Pernille Blach Hansen, om det ikke er rigtigt, at hvis man ser udviklingen over en 10-, 20-, 30-årig periode, er der tale om helt klare ændringer, helt åbenlyse ændringer. Det fremgår også delvis af de pågældende rapporter, der er citeret fra, at der er helt forskellige opfattelser af en embedsmands rolle i 1970'erne og det, vi tilsyneladende oplever her ved begyndelsen af dette årtusinde.